

Övergiven

Kanske fanns han där när lögnen var en gåta
Kanske fanns han där när linan faktiskt höll
Kanske hörde han hur trösten kunde låta
Du lever, - det var livsgnistan som föll

Kanske sökte han en livsbejakad skönhet
Kanske sökte han en sirlig karamell
Kanske såg han ock den skiraste av grönhhet
Genom gallret på sin självuppslagna cell

Kanske trodde han sitt nattkvarter om vila
Kanske trodde han att mörkret gav förlåt
Men där bödlar stod och slipade sin bila
Fanns en inskrift – ingenting att göra åt

Kanske leddes han av sluga kommendanten
Kanske lockelse om osedvanlig bragd
En kungatron av guld och diamanter
Dom stal hans själ och våldtog hans smaragd

Nu hörs segerherren skåla och skrodera
Nu när vinternatten avlöser sin kväll
Vem som brutit is vill ingen nämna mera
Han ser allt genom gallret på sin cell

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JJ med Poeter.se id #11119 innehar upphovsrätten